

POLARIS

05

* ČASOPIS ORIENTAČNÍCH BĚŽCŮ KLUBU SK ŽABOVŘESKY BRNO / ROČNÍK X / 2008

1.	Khramov Andrej	13:39
2.	Hubmann Daniel	14:13
3.	Johansson Martin	14:17
4.	Barták Lukáš	14:19
5.	Gueorgiou Thierry	14:23
6.	Diabaja Tomáš	14:23
7.	Procházka Jan	14:23

WOC 2008 ^{CZE} + JWOC 2008 ^{SWE} + OO CUP ^{ITA} + AMS 2008 ^{EST} +
GP SILESIA ^{CZE} + INTERVIEW S PALEM BUKOVACEM A DALŠÍMI!

*SMS

Dobře ráno, prave jsem se narodil. Jmenuji se Martin Zridkavesely, vazim 4,55 kg a merim 54 cm. Ahoj Misa, Adamek, Libor.

Posláno:
01.09.2008
04:30:29

*ODDÍLOVÝ PŘEBOR 2009

HÁJ GÁJS! (NAZDAR, LIDI!)
UŽ TUNÍTE SVÉ ŠATNÍKY? ŽE NĚ? JAKTOŽE
NĚ? JÓ, ŽE JEŠTE NEZNÁTE TÉMA?! TAK UŽ
BYCHOM NA TOM MĚLI ZAPRACOVAT!
ODDÍLAČ BUDE UŽ ZA 60 DNÍ!
PRÝ V JEDNOUČNICÍCH (7.) 8. A 9. LISTOPADU.
JAKÉ MASKY, JAKÉ TÉMA?
UŽ JSEM ZASLECHL NÁPADY JAKO:

OVOCE A ZELENINA
SUĚT ZUŘÍRAT
STRAŠIDLA - BUBÁCI A HOROR
PIRÁTI A NÁMOŘNÍCI
CHICAGO - SICÍLIE A MAFIE
KOUZLO VENKOVÁ
KLUCI ZA HOLKY - HOLKY ZA KLUKY...

(-; TAK PŘEMÝŠLEJTE ;-)

* OLAF *

*MATURITNÍ INTIMNOSTI

PŘED

Hodina H se blíží. Nervozita stoupá...

Někteří už téměř neodkládají své maturitní slohy. Nemůžeme ani na chvíli vydechnout. I v případě, že Krepinu musíme vyměnit za buzolu a čip, volíme provizorní řešení. Vše máme nahrané ve formátu mp3, během spánku či tréninku stačí jen zapnout a poslouchat! To prostě musí vyjít. Svatácká Maturitbovačka už je pouhým doladěním...

PŘI

Je to tu. Den D, hodina H. Nervy tečou, hlava bolí. Vytáhnu si snad právě tu otázku, kterou jsem ani jednou neviděl?! Ach, du grüne Neune! Všechno se mi plete! Integrály, intervaly, skolióza, pyranóza, eposy a cestopisy. My flowers are beautiful! Nic není tak zlé, jak se zdá. Někdy je to ještě mnohem horší...

POTÉ

Že to ani nebolelo? No to bych tak úplně netvrdila. V každém případě nám ale víc než ty bolestné vzpomínky zůstanou vzpomínky milé. Navždy epos „O GilGilga-Gilgamešovi z Mezopotánie“, navždy dobré duše učitelů našeptávajících nám ve chvílích marnosti správnou odpověď. Díky vám a všem dalším, kteří jste nás celá ta léta trápili. Jen díky tomu jsme dokázali úspěšně vkročit do nové životní etapy. Cheers!

*Evička

*WOC OLOMOUC 2008 Z OKNA ZÁVODNÍ KANCELÁŘE

Welcome in Olomouc! Tož ták vám tu chci potellovat, jak probíhalo mistrovství světa v orienteeringu v Olomouci. Ale nebude to jen tak samfing, eto budět vyprávění z pohledu event officu (rozuměj „děvky pro všechno“). Tahle událost byla naprosto anbilívebl. A nau už k samotnému průběhu.

Frstovým závodem vos kvalifikace sprintu v gorodě Prostějov: Byl nebyl jeden takový littl stáneček a v něm sídlila naše grupa. „Can I help you?“ */*/*/*/*/*/*/ „Once more, please...what did you say?“ ...Áha nemáte beg ze staru. „Yes..Ok..I'll ask our boss.“ A takhle to, vážení, probíhalo pořád. A proč? Protože jsme s Pájou přijechali o něco lejtr a tutíž jsme tušily nafing. Well, během čempionátu se to maličko zlepšilo. Závod kančáetsja, sledujuščaja událost je přesun to Olomouc. Finále sprinta. Vítr, horko, žáрко, clouds, hodně mraků, blesk, tučí, blesky, dožd', silnější rejn, hromy, závody, mokro. Rozhovory, poražení, prodej mepů, prodej letáčků za srty KĚ (Velký bratr Tě sleduje), vind bere letáčky. Další rejn. Spekteitrs utíkají. Leje. Kaněc. Vječerom třídíme materiály. Příprava na zítřejší „free“ den.

Pondělí-dej bez závodu. V íventu sloužíme s Pájou od 8:00 a vybíráme soupisky na další závod. „Thank you.“ Ūsměv. „Á, Russia. Co to chce? Zuzí?“

„Ježíš ruština...Pájo běž překládat támhletomu Finovi do English.“

„Vyplnit papíry pro ambasádu? Podepsat? To já nemůžu.“

„Da, vy možetě.“

„Nět, ne magu.“

„DA, PAŽÁLSTA, ZDĚS PADPISAJTĚ.“

Nechci se hádat. „Minutočku.“ Radši se zeptám. Hm tak nemůžu, vysvětluji to ruské koučce, vyplňuju data, města a místa a posílám do vyšších sfér. Uf, utírám pot. Desátá hodina odbila...

Večer úderem sedmého heura, má startovat Team leader's meeting. Nemáme pokyny. „Liboré! Pokynyyyyyyyy!“ „Já na tom dělám.“ Sakra, šit, merd...to nás moc neuklidnilo. Jó, pohoda ještě hevujem dvacet minut. Srí čtvrtě na sjem. „Libore, u ž jsou ty pokyny?“ „Já na to makám.“ Za deset sedum. „Liboréééé!“ Už se to tiskne. Kopírka rabotajet na 250%, div se nepřehřeje. Pokyny šup do igelítek. Nehevujem šanci to stihnout in time. 7:04 raningujeme s krabicí nahoru a givujeme igelítky koučům. Uf, utíráme pot.

Další tagy už si zvykáme na hardové podmínky a trejning posílil naše nervy i naše spíkovací schopnosti. „Hello, can I help you?“ ***** „EEE, co říkal?“ „Neblbni, dyť to je Čech.“ Tož asi takto. Jinak na závodech bjůtífl atmosféra: Měli jsme možnost vočovat finále middlu a řvát z full plic na naše medailové naděje, vytvořit trů nefalšovaný ček kotýlek a posloužit jako toj našim nudícím se sportovcům ve dni volna čili nechat si zalepit guby izolačkou a pozorovat umělecký objekt nambr van (Vysoce umělecká záležitost, to vám řeknu). Pak stačilo dojít do rúmu a spadnout na kravát jak když kydne hnůj.

End mistrovství se odehrává vyhlášením na ploščadi v Olomouci. My Češi jsme se mnoho nalafovali, když mistr komentátor pletl deváté přes páte: „Zlato for Suomi!“ zaznělo při vyhlásování finské závodnice Minny Kauppi, která vyskočila na stupně ve fialových tuflách a mini skirtu. „Oh, she's a lady!“ :-D „A na dlouhé distanci zvítězil...“ „A také zlato pro Tieriho Džordžou.“ Sou, chudáci inostránci, že se tak nenasmáli jak wí. Na závěr toho ól si všechny our děvky pro všechny (i chlapi) zařádili na muziku revivalu Brouků.

„Tož to shrném Pepó.: Eto bylo really cool a odvaz a next tajm jdem do toho apjat!“

P.S.Pokud tomu nerozumíte, tak na to nejspíš jen špatně čumíte.

*KLUSAJDA

*ROZHOVOR S BUKIM. KTERÝM? PALEM! NO JASNĚ!

Chtěl jsem s Palem trochu probrat poslední MS, jakožto pohledem dvou účastníků. Ale nepodařilo se mi ho zastihnout. Tisková mluvčí slovenské reprezentace mimo kameru uvedla, že jejich fenomenální slovenský sprinter odletěl do Pekingu naživo zkoumat praktiky těch nejlepších světových sprinterů – Jamajčanů Usaina Bolt a Asafi Powella. Taky se prý sešel s Michaellem Phelpsem, aby otestoval nový národní dres s nulovým odporem proudícího vzduchu.

Už to vypadalo s rozhovorem špatně, naštěstí se nám podařilo získat pár odpovědi od Palových kamarádů a rovněž velmi známých reprezentantů, kteří navíc jako by brali odpovědi přímo z Palových úst. Tak asi začnem s Davidem Beckhamem. Setkali jsme se s ním po přátelském utkání Anglie – ČR.

Překvapili vás Češi na MS?

Ne, vůbec ne. Máte hodně kvalitní a velmi zkušený tým se skvělými babama. Vážně jsem nebyl překvapený tím, jak tam běhaly.

Ani výsledkem ne?

Ten mě spíš mrzí. Je pravda, že jsme nepodali nejlepší výkon jako ségry (Brožkovy, pozn. Redakce), ale zato ukázali svůj charakter, protože jsme...hmmm, no vlatně nevím. Chtěli jsme vyrovnat, šli jsme za gólem!

Slovensku se ve štafetě nedaří. Neběželo ani na mistrovství Evropy a fanoušci jsou zklamaní. Rozumíte jim?

Chápu je, protože dobře vidí kvality, které má jejich trenér.

Trénér? Aha, rozumím....cože? A co na náměstití v Olomouci? Vyprodáno nebylo a fanoušci odcházeli už před koncem vyhlášení sprintu v tom obrovském lžáku. To se v Anglii nestává, že Davide?

Zatím jsme si z Olomouce neudělali svůj domov. Musíme se tady cítit sebevědomě, jistě. Ale to přijde ve štafetě u Skřípova. Věřím tomu. Když budeme tvrdě pracovat a držet při sobě, máme dobrou šanci. Je ale jasné, že jen tohle zlatou medaili nezaručí. Snad při nás bude stát štěstí.

Štěstí, to je muška jenom zlatá. Díky, Davide!

Nečekaně brzy se z Pekingu vrátily české basketbalistky, náhoda tomu chtěla, že se při rozcvičce na stadioně potkali i s Palem, který si tam krátil dlouhou chvíli při čekání na kamaráda a člena amerického dream teamu Kobe Bryanta. Tady jsou bezprostřední dojmy našich děvčat:

Pivotka: „Bůh ví, jestli vůbec zaregistroval, kdo jsem“, pronesla smutně.

Rozehrávačka: „Oh, komu se poštěstí zajoggovat si přímo s Pavlem! Měla jsem z něj respekt, na druhou stranu jsem se před ním nemohl rozklepat. Dívala jsem se mu raději jen na balón, ne na něj.“

Hráčka z pravé křídla dává do souvislosti ono setkání s výkonem českého týmu: „...pak už jsem se před zápasem cítila slabě a nohy mě nějak neposlouchaly.“

A na závěr jsem vyzpovídal legendu jamajské atletiky Dona Quarrieho.

Ahoj Done, vím, že si teď trochu „bizi“, ale dělám na článku o Bukim, to si přeci nenecháš ujít, že? Jak ho vnímáš ty?

„No problem, you know, Paul je už teď vzorem, kterého budou chtít všichni napodobit. Semínko již bylo zaseto. Jsem si jistý, že spousta dětí, které běhají po Petržalce, už teď chtějí být jako Paul Bucovach. Važme si ho! Může nám trvat dalších dvacet let, než najdeme někoho tak jedinečného, jako je on. Ale povede se nám to,“ dodal Quarrie.

Zaslechl jsem kritiku na jeho až příliš sebevědomá gesta na prvních úsecích štafet. Jaký je tvůj názor?

„Paul je zábavný, rozpustilý a šťastný, což z něj po doběhu prostě musí ven,“ řekl Quarrie, podle kterého Palo ve svém věku teprve dozrává.

*CELÝ ČLÁNEK NAJDETE V MAGAZÍNU MF DNES VÍKEND.

*ROZHOVOR SE ŠTĚPÁNEM ZIMMERMANNEM

Ahoj Steve,

cíl této sezóny je jasný – Mistrovství Evropy dorostu ve Švýcarsku. Jak jde příprava, jaká je forma a co plánuješ na poslední měsíc a půl?

Ahoj, příprava zatím probíhala bez větších problémů, až teď se mi vrátil problém s žebry. Forma by teď docela byla, akorát nejsou důležité závody, teď se soustředím hlavně na limit, takže hodně rychlosti, formu na závody začnu řešit až na konci srpna. Podzim bude hodně nabitý, na JEC jsem se nenominoval, protože na jaře mi to moc nešlo, hlavně psychické problémy, ale o to víc můžu věnovat přípravě na MED.

Na kterou disciplínu si nejvíce věříš?

Nejvíc si asi věřím na sprint, obhajují zlato z loňska. Podle staré mapy to vypadá, že to bude hodně podobné, tomu loňskému sprintu. Ale neznamená to, že se budu připravovat jenom sprint, stejně jako na předchozích MEDech bych určitě chtěl běžet štafetu.

Co limit, dělá ti problémy?

Jak se to vezme, dneska jsem se pokoušel o limit, ale bohužel to nevyšlo, vzdal jsem na 4. km. Časově všechno vycházelo, ale vrátil se mi problém s žebry, který řeším v podstatě od ledna. Projevuje se to bolestí žebra při zátěži, ta způsobí, že se mě špatně dýchá. Dalo by se to přirovnat k tomu, když tě píchá v boku, ale bolí to víc a nemůžeš s tím nic dělat, jenom zastavit a vydýchat. Naposledy se mi to stalo na konci června, pravděpodobná příčina bolesti je skřípnutí mezižeberního svalu, už půl roku neběhám se sporttesterovým pásem a chodím na rehabilitace, kde mi uvolňují žebra. Jinak to byl druhý pokus v tomto roce, ten první dubnový skončil úplně stejně, ale už na 3. km.

Copak je tvůj nejméně oblíbený trénink?

Nevím, pokud máš chuť a chce se ti, tak tě baví všechny. Nemám rád, když běžím sám, třeba vytrvalost nebo intervaly.

Copak je momentálně tvou největší slabinou?

Asi žebra, ale nato ses asi neptal. Teď nevím. Na jaře to byly trochu nervy a nejistota, to se projevilo i ve výsledcích, ale to jsem vyřešil převážně s Danou Bednářovou ve Slovinsku, uvidíme na podzim, až přijdou důležité závody.

Máš pravdu, psychika je alfou a omegou sportovního výkonu. Nedávno se ptali mistryně světa Hausken, jaktože je letos tak suverenní. Odpověděla, že měla perfektní běžeckou zimní přípravu, tím pádem si víc věřila a protože si věřila, tak přestala dělat mapové chyby a když je přestala dělat, tak si začala věřit ještě víc. No není to jednoduché?

(Jistě. F)

Který prázdninový závod se ti nejvíc líbil?

Nejvíc? Samozřejmě OO cup, první tři a poslední etapa. Celkově jsem vyhrál o 10 minut, určitě úspěch, protože konkurence malá nebyla. Potvrdilo mi to, že mapově náročné závody mi sedí.

Máš nějakého vzora mezi světovými závodníky?

Asi ne, nad tím jsem nikdy moc nepřemýšlel.

I to je zajímavá odpověď. U sportovců né tolik častá. Drž se draku! Podzim bude tvůj!

*OLAF

*JWOC 2008, GÖTEBORG

Evča s Klusým podruhé, Chrobák počtvrté a Já s Járú jako zelenáči – letošní nominace na juniorský mistrovství světa byla pro Žabiny rekordní.

I když jsme se sešli už v pátek (tři dny před prvním ostrým startem), naši zemi jsme opustili až v sobotu. V programu jsme totiž měli komfortní přenocování v penzionu na německých hranicích. Newline nás vybavil hezkým modrým kompletem, i když elastáky kvůli svým menším proporcím na někom vypadají občas komicky. Ochota podporovat JRD od této firmy je prý stále nižší. Na předchozím VT jsme si taky sami navrhli trika s mottem Czech rePUBlic. Cestu si oslazujeme senzačním moučníkem z Míšiiny kuchyně, který koluje i s plechem po naší koloně aut. Plavča se připojil ještě v noci i s znovuuzdravenou Jindříškou.

Do Göteborgu jsme přifřčeli v sobotu navečer. Z vozů dostáváme cestou možnost rychloprohlídky okraje prostoru sprintu. Centrum s ubytováním se na fotkách v Bulletinu jevílo jako smetiště, ale na místě je vše jinak a v atraktivním areálu švédské armády dostáváme pokoje hned u lesa a "buzerplacu", kde v pracovních dnech pořád dokola nastupovali vojáci. Mimo to areál disponoval propracovanou překážkovou dráhou, která nás stále přitahovala, vojenským přístavem a nebo lesem s tréninkovou mapou a napůl ochočenými daňky. Hlučná operace s přesunem těžkých kovových skříní na chodbu kvůli nedostatku místa, do které se hned všichni kluci zapojují, je zaražena hned po návratu koučů. Spíme po šesti v pokoji kasárenského typu a v záloze máme volný pokoj pro masáže. Za zmínku stojí, že na jednom team leader meetingu vyvolal silnou nevoli přístup švédské repre, která jako jediná bydlela v hotelu, i když švédští organizátoři proklamovali na první straně bulletinu svůj cíl bourat hranice mezi týmy společným ubytováním...

Po dni volna, který jsme zapláclí regenerací, zdokonalováním Kodyho skvělého počínu dostat plnohodnotně mapu pro klasiku do Catching Features a tréninkem zaostřujeme naplno na sprint, který se vloni českým barvám velmi vydařil. Nemůžu zapomenout zmínit nekončící debaty nad starou mapou o možných plánech stavitele tratě. Start jsem s mapou opustil jako úplně první závodník na celém JMS s pohledným číslem 1. Závod velkým překvapením nebyl a ani nenaskýtal velké záladnosti. Stavitel postavil moc hezkou trať zástavbou, která se občas střídala s lesoparkem. Kody se zvládl skvěle koncentrovat celý závod a zúročil bohaté zkušenosti ze severu. Vystřídal na sprinterském trůnu Vojcka a po závodě si mohl fenomenálně nasadit BT kšilt a svářečky. To ještě nevěděl, že se stal jediným borcem na celém mistrovství, který převálcuje hrdinu JWOC, Švéda Johana Runessona. Adamovi (35. místo) závod nesedl podle představ, ale on sám se oprávněně ohrazoval tím, že závody pro něj začínají až na middlu. Evča končí 30., i když udělala větší chybu na čtvrtou kontrolu. Klusy dosprintuje okolo 50. pozice, ale sprint taky není jeho nejoblíbenější trať a Jára asi 70., startoval už v čase 3 a v cíli byl s výkonem docela spokojený. Já jsem vyběhl z mapy a skončil asi 120. Podle Libora nejhezčí sprint za poslední roky vůbec. Divácká podpora v cíli byla hodně pod úrovní (zlepšení přišlo až na poslední dva závody JMS v důsledku diváckých závodů).

Večer jsme si dopřáli hodně silné uvolnění, před oficiálním zahájením šampionátu a vyhlášením v Lysebergu (nejmamutnější zábavní park na severu) se totiž každý mohl vydovádět na nejtřeštěnějších atrakcích typu horské dráhy se zrychlením z nuly na 75 km/hod. za 2 vteřiny nebo volný pád.

TÝDEN PO MISTROVSTVÍ SE BOHUŽEL OBJEVILA ZPRÁVA O VÁŽNÉ NEHODĚ JEDNÉ ATRAKCE ...

Na zahájení sklídilo největší nadšení českého týmu punková formace s kytaristou a medailistou z JMS 1999 v jedné osobě.

Během dalšího dne volna vyrážíme na první opravdový trénink na mapu ze švédských nominaček z middlu.

To už tu je středa a ošidná kvalifikace na middle s předstartem v sousedství vězení. Tu zapeklitější část lesa si pořadatelé nechali na finále a prohnali nás hezkými a jednoduššími tratěmi. Závod se odehrává nedaleko centra Göteborgu. Za bránou finále skončil bohužel z klučků těsně Jára. Evča razí špatnou kontrolu a přichází o postup z parádní pozice. Do finále postoupily jen 2 Češky.

Při rozborech staré mapy mapované podle skandinávských zásad je čtvrté finále zahaleno trochu tajemna.

Ke krásnému počasí se přidává vražedné vedro a dnes se běží bohužel téměř celý závod v otevřeném lese. I přesto, že trať je nezvykle namotaná, stavitelovi se daří umístit všechny kontroly na členitou plošinu, nejzajímavější část prostoru. Pekelně vysoký vřes hodně ztrpčil běh. Chrobák, nejlepší z Čechů, figuruje na pomezí první desítky. I když ztrácí v paralelní chybě a poté pomáhá k medaili Bobachovi. Spokojeně vypadá po doběhu Klusy, který vybojoval asi 15. místo. Já jsem nepodal oslnivý výkon, ale i tak bylo 35. místo moje nejlepší na JMS. Jára o sobě dává vědět bednou v B-finále. Večer nás Sopinda s Oloupatem (kameraman) zvou na barbecue s výhledem na moře a my děláme lahodným masem veliké chutě přihlížejícím Danům.

Během posledního dne volna jsme obhlídli švédské Chorvatsko neboli vyhlášené ostrovy severně od hostitelského města. K tomu geografickému přirovnání přispěl totiž další den úmorného vedra.

VE VODĚ SE TAM PROHÁNĚJÍ MEDÚZY, KTERÉ, MYSLÍM, JÁRA FURT LOVIL.

V sobotu se budíme do královské disciplíny - longu. Ti lepší teda můžou chrnět skoro až do oběda, protože odstarovat cca. 180 kluků zabere celý den. O tom, co nás dnes čeká máme dobrý obrázek z tréninků hned ve vedlejší části lesa ze dvou předchozích soustředění. Na startu jsem vyfáslil také tréninkovou mapu, ale zhruba 5 let starou! Samotná trať nás provedla především typickým bažinatým lesem a výsledky se lámaly především na dlouhých postupek, některé trochu nečekaně nabízely rovnocenné volby dlouhá obíhačka po cestě vs. rovně. Švédové samozřejmě chodili všechno pod čárou. Prozkoumaní postupu v programu Run-O-way na stránkách závodů ale například ukazuje, že druhý Timo Sild oba klíčové postupy obíhal vesnicí resp. po cestě. Evča si opět smolně vybrala slabší bloudící den a vůbec nebyla po doběhu spokojená. Už podle mezičasů v centru bylo jasné, že Chrobák atakuje první desítku. Poté, co ho doběhl nakonec 5. Švéd, ještě zrychlil a skončil na parádním 8. místě. Zmiňovaný Švédák Böstrom zřejmě přepálil tempo, protože kdyby se Adama jen udržel, bral by zlato. Závod byl nesmírně vyrovnaný, ale nejcennější medaile zůstalo opět doma zásluhou teprve 18-letého Runessona. Klusy přidal další povedený výsledek a příští rok se s ním musí počítat. I Jára si podal náročnou trať zdatně a obsadil asi 50.pozici. Já jsem byl zklamanej z asi 80. místa, ale možná jsem byl ještě poznamenaný předchozí nemocí.

Program nám nedal vydechnout, v neděli po ránu propukly štafety. Kluci měli právem ambice a v áčku měly žabiny zastoupení 66% (Klusy plus Chrobák). Kody rozběhl krásně (3. místo), já jsem dostával na předávce od SWE 8 minut. Klusy se nevyvaroval chybám a po druhém úseku dokonce áčko ztrácelo na B-štafetu s Járou na druhým úseku. Chrobák si dokonce na trati pokecal s Vojckem a po dalších chybách z toho pro áčko bylo 8.místo (ještě že aspoň to osmé kvůli dotovacímu systému). U holek se pořadí českých štafet měnilo ještě dramatictější a Evča jako finišmanka běčka běžela, myslím, povedený závod a dotáhla její štafetu do cíle před áčkem.

Po štaflích jsme si dali chvilku čekačku na závod trenérů. Tentokrát po závodě žádná masáž jako obvykle, ale příprava na banket. Kluci zrealizovali fešně obleček. Na banketu se podávala po ukrutné době čekání a chaosu jakási zmrzlina a DJ neznal nic jiného než techno. Ráno jsme jen nasedli, nechali se odvést a v noci byli doma (asi jako obvykle), akorát Libor stihl vyzkoušet někoho v Mälmo z jazyku. Závěrem dodávám, že celé mistrovství byla velmi hodnotná o-zkušenost.

*BÓŘA

<http://my.opera.com/ONOSS>, <http://zabiny.rajce.net>,

*NEJEN ŽABIŇÁCKÁ VLTAVA

Áda a Áda, společnost nejen žabiňákům prospěšná, nám na úvod prázdnin připravila sjždění nejdelší české řeky. Cesta začala na hlavasu. Už když začal Adélce zvonit telefon, tak říkala, že je to Steve, který nestíhá. A měla recht! Ještě že ČD nikdy nezklamou. Už při příchodu k vlaku jsme viděli, že je zpožděn už 5 minut a to z Brna odjížděl! V Třebíči nastupuje nežabiňácká (vyjma Klusyho) část naší výpravy, Věrka a dvě Terky. Při hranicích s Čechami, v Jihlavě, nastupuje předposlední člen výpravy, Bóřa. Nakonec ještě v Českých Budějovicích se připojujeme už k čekající Luce. A jsme kompletní!

Místo: někde za Vyším Brodem; čas: něco okolo 7, den první. V lese stavíme stany, dřevo už je nachystaný a pečeme tescos špekáčky. Jdou. Večer ještě vyrazíme do víru nočního života do Brodu.

Místo: Vltava ve Vyším Brodě, čas: něco po deváté, den druhý. Sedám na loďku s Věrkou. Ač úplný začátečník sedím vzadu. Točíme se na jednu stranu, druhou. Plavba je spíše nekontrolovatelná, než kontrolovatelná. Ještě že řeka je tak široká.

Místo: Vltava někde za Vyším Brodem, čas: něco po desáté, den druhý. První jez! Nějak se naší loďce podařilo dosednout bezpečně k místu přenášení. Straší nás jediný deštník, z celého výletu. Vyslechnu rady od Chrobáka a snad to půjde dobře. Klusy, zkušený vodák, jez zvládá projet! Úplný profík! Zato Chrobák se tam vykoupe. Ostatní přenášíme. Radši. :-)

Místo: Vltava u Rožmberku, čas: odpoledne dnu druhého. Za sebou máme prohlídku mučírny v hradě v Rožmberku. Řeka je taková dlouhý olej a nikoho nebaví pádlovat. Jsme spojení a necháváme se unášet řekou. V jednu chvíli vstáváme a pádlujeme jako gondolieněři. Prázdninová pohoda.

Místo: Vltava v Českém Krumlově, čas: něco před večerem, den druhý. Poslední jez dne! Všecky sudy ven! Jdeme na to. Nakonec si na to s Věrkou troufneme a jez projíždíme jako profíci! :-) Vody nabíráme jen trošičku! Zato Evák s Majolen se úplně utopí. Ale žijí!

Místo: Český Krumlov, čas: noc z dne druhého na třetí. Po jídle následují noční prohlídka krásného města nad Vltavou. Staré město, hrad... jako někde v Itálii. Po dnu veslování mně strašně bolí ruce jsem úplně unavený. Ve stanu hnedka usínám.

Místo: Jez v Českém Krumlově pod hradem/zámekem, čas: poledne, den třetí. Tak se to stalo i nám! Začátečnické štěstí nás upustilo a teď si akorát můžeme sušit věci! Možná to značí, že s Věrkou nejsme už začátečníci. Tak aspoň něco! :-) Na jezu pod hradem trávíme hodinku, kde skvěle bavíme nejen japonské turisty. Mají z nás dost. Sjezd jezu oblečený ve vestě... a podobné hovadinky.

Místo: Zlatá Koruna, čas: k večeru, den třetí. Hezký kemp využijeme k posilnění. Některé členy dokonce zvyklá k tomu, jestli bysme zde nezůstali. Ale hlasování, našťestí, končí skoro jednomyslně. Dáme polívku a něco za zahřátí. Dávají hezký plastový kelímky. Tak aspoň budeme mít něco na pití k večeru! Škoda, že ho rozbijí dřív, než stihnou dojet k loď! Při odjezdu na nás lidi divně koukají, už je zima a za chvílku bude tma. Tak kam ještě jedeme? Ale děláme dobře!

Místo: cca 20 minut plavby za Zlatou Korunou, čas: něco k osmé a dál, den třetí. Sláva! Našli jsme snad nejlepší místo k zakempování! Ohniště je úplně nachystaný, ve stráni nad ním najdeme plno dřeva. Nakonec i stany postavíme přes menší fekální problém. A opékáme špekáčky značky Jednota. Nejen mně chutnají víc než tescos špekáčky. Taký si na nich dobře pochutnám! Načneme víno, a pak flašky.. ale všesko brzo dojde! Ono při tom kolování toho ubíhá děsně rychle. Ne že by to vadilo... ale někomu to nakonec nedá. A čtyři odvážlivci, Steve, Majkl, Chrobák a Bóřa, vyrazí zpátky do kempu na nákup. Zatím kolem ohně je pěkná nálada. Nakonec dojde i na koledy a mezinárodního Bratra Kubu... Ale to už se blíží finiš tiomily (nebo Jukoly?). Vyhrává Ďunda díky závěrečnému finiši, při kterém nakonec málem bourá oheň. Přináší zásoby na víc než jeden večer i na víc než 14 lidí... A zábava plyne dál do noci, rána... :-)

Místo: cca 20 minut plavby za Zlatou Korunou, čas: něco k osmé, den třetí. Sedíme v hospodě, někteří si dávají vyprošťovací pivo a podobně. Pomaličku zase vyrazíme dál a valíme směr ČB. Celá den je modro a hitz z zbláznění. I přes spíše plouzení dojíždíme na konečnou včas a stíháme první vlak do Brna. V ČB se loučíme, na chvíli, s Luckou, v Třebíči s Klusym, oběma Terkami, Věrkou a Bóřou. A pak už jen dojet do Brna... tak zase někdy příště!

* 5 OTÁZEK PRO LUCII MEZNÍKOVOU

[01] Prostřednictvím tvého fotoalba jsem se dozvěděl, že už jsi absolvovala nespočet zajímavých (prázdninových) akcí. Pojďme ale od kvantitativní kvality, jaký je tvůj nejsilnější prázdninový zážitek? a vynechej ty intimní)

No moje nejsilnější letošní zážitky souvisí se Zeldou, páč takhle našťvaná sem už nebyla hodně dlouho!

[02] Jak vzpomínáš na MS v orientačním běhu v České republice? Líbilo se ti?

Bylo to úžasný MS, potkat se a vyfotit se s takovými hvězdami jako je Minna, Dan H. a Thierry, bylo fakt moc fajn. A ty český výsledek to ještě vylepšily:-)

[03] Na Grand Prix Silesia ve Vidnavě ste měli s Miloušem sdílet společný stan, ale nakonec jste spolu strávili jedinou noc. Co bys k tomu řekla?

No já taky nevím kde pořád byl ten Milouš... fakt děsný...

[04]Přijedeš už konečně na oddíláč? A jaké téma by se ti zamlouvalo?

Na oddíláč určitě přijedu! A téma? No třeba to „Kluci za holky a naopak“ by mohlo být dost zajímavý:-)

[05]Prý chodíš s Berouuuuuuňákama do sauny?! Kdy začneš s námi?

No už nechodím ani s berouňákama, ale každopádně až jednou budu bydlet v Brně, tak si tu vaší nenechám ujít..

*BETÁLNÍ VÝLET DO FRANCIE: ÉCRINS, PROVENCE A VENEZIE

Bylo nebylo den po konci WOCu v Olomouci. Ještě šero a na tradičním místě u Bohémy se setkává nejen skupina žabiňáků. Že by se vyráželo na závody? Ne, ne. To jen Agentúra Áda a Áda s.n.ř.p. organizuje výlet do francouzských Alp, národní park Écrins, Provence a Benátek. A kdo se této super akce zúčastnil? Už výše zmínění pořadatelé, z Žabin já a Maruška, Věrka z Čech, z Hradce a Chrobákoví bývalí spolužáci; Mitch, Boris a Klimas.

A co jsme všechno viděli? Hory (hafo moc vysoké, šikmé, zajímavé, zdolané!), nebojácné kamzíky (náhodou), sviště (když se člověk setsakra dobře díval), krávy (nefialové! Nejsme v Rakousku, že?!) a ovce (žádná Doly, ale 100% příroda), sněhuláka (když ho Adélka postavila), jezera (když sme k nim vyšli), sníh (ten byl ještě víc), turisty (když sme vycházeli), důl (na lidské ekrementy, který pořádně páchl), značku (sporadicky), pekelně studené říčky, vodopády a jezera (pro některé akorát na koupání), hory (musím to napsat ještě jednou, páč tam nevyunikne to velké H!), TGV (když nás předjížděl při 130km/h při jízdě vedle dálnice), pole levandulí (fialový plevel v celé Provence), soutěsky (horko jak v peci), přeplněné řeky (a mluvíte, že na Vltavě je hodně vodáků! Skoro nešla ani přeplavat! Chrobák musel loď podplavávat. Ale ze 4m se do ní skálo dobře.), římské památky (vážně luxusní záchodky), středověké město (záchody tam radši ani neměli), jeskyní malby (které nikdo neviděl), soutěsku (která byla široká dva metry a brodila se, jo po proudu to se plavala krásně, proti to bylo horší.), Saharu (v Evropě! No hitz jak v peci), francouzský Carefour (digitální cedulky, luxus), Nice (to když sme zabloudili), 8 patrové parkoviště (a zrovna musíme parkovat na střeše!), domy na vodě (že by plovaly?), slepé uličky končící v moři (neměli sme někde sehnat mapu?), gondoliéři (kteří nezpívali) a, a ještě hafo dalšího...

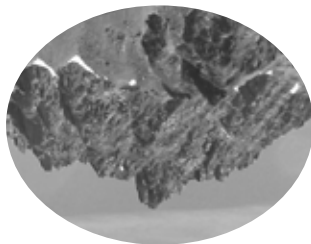
NO NEVIDĚLI SME AKORÁT LE TOUR DE FRANCE ...

(ta přejezděla kolem silnici, kde jsme ráno vyrazili) a yetiho (v Evropě asi už dávno vyhuben).

Ve Francii nejspíše platí zákaz stanování, ale naštěstí za těch 10 dní jsme v tom neměli žádný problém. Stálo při nás štěstí a tak se dá říct, že jsme bydleli víc jak luxusně. První den ve výšce přes 1700m byla ráno hrozná kosa, ale hezký výhled, pak dva dny při krásné řece, další před starým kostelíkem u vinic. Jen dvakrát jsme museli využít, kvůli koupání, pohostinství kempu. V Itálii sme měli při tom menší scénku, protože přijíždíme až pozdě večer a v recepci nikdo není. Když už sme skoro ubytovaní, tak přiletí Ital a děsně se čertí. Ale dobře to končí.

Pár statistik na závěr: nejvyšší dosažené místo: Asi cca 3 100m.n.m. (Bohužel značku na sedlo sme, pře-kvapivě, ztratili.) Nejnižší místo: pár mm nad hladinou moře, v Benátkách bohužel hnusný, a při přenocování taktéž. Celkem vystoupáno přes 5km. Nejdlejší asi 25km. Najeto: přes 3 000km.

*HONZA

*AKADEMICKÉ MS, ESTONSKO

Tak já vám teda řeknu, jak to bylo. Měl jsem tehda největší formu v životě a hned na jejím počátku jsem vyhrál mistrovství republiky ve sprintu v pražském blázinci. Pak jsem skončil 6. na mistrovství světa u Otrihu za barákem. Ale v podstatě jsem byl docela zklamanej, protože jedna věc je umístění a druhá je dobrý pocit ze závodu. Pak byl bouřlivý banket v centru Olomouce a dalo by se říct, že sezóna byla „over“. Ta akce s velkým A byla za námi, za závodníky i pořadateli. A dopadlo to nad očekávání dobře. Ale už zpoza dveří vykukovala jedna neméně důležitá akcička, Akademické mistrovství světa, která sice nemá takovou slávu, ale v podstatě živí úspěšné reprezentanty prostřednictvím sportovního centra. Poslední věc na kterou máte po MS chuť je trénink, to mi věřte. Ale já jsem nechtěl být tím, kdo vyhrál jen mistrovství republiky a tak jsem se hecl a týdenní pauzu mezi šampionáty vyplnil podobnými ladicími tréninky jako před MS. Navíc jsem chtěl Luce přivít výsledkovou cedulku a né jen tak obyčejnou a taky ukázat sprinterovi Kodymu, jak se běhá mezi seniory. A tak nějak se zrodil titul akademického mistra světa... A ještě vám povím, že o 2 roky dříve, když jsem skončil na sprintu 19., tak jsem si řekl: „Tak takhle to dál nejde...“

Den poté se běžela klasika. Kdo už běžel v Estonsku, tak ví, že Estonsko není procházka růžovým sadem. Od JMS 2003 mám z téhle země takřka fóbií. Ale tak hlavní cíl už jsem si splnil, tak jsem se s tím šel chlapsky poprat. 50 minut jsem se pral jako vítěz, pak přišla obrovská chyba v tmavém hůstníku, s ní odešla motivace a pak jsem v těch bažinách a polomech doslova chcipl a dalších 50 minut si mě vychutnávala ta trať. Jak to bylo těžké, o tom snad vypovídá i fakt, že mistryně světa Dana Brožková dostala 15 minut. Zato Michal Smola si v Estonsku po neúspěchu na klasice v Rýmařově spravil chuť a vyhrál.

Přeskočím middle, který jsem neběžel, protože do závodu vždy mohla nastoupit jen půlka týmu, takže jsme se povítevě střídali. Štafety byla ukázka „jízdy v háku“, na celé trati jen 2 fársy, takže jsme se né a né trhnut. Ale na 4. úseku už měl Michal Smola 2 minuty náskoku a vypadalo to jasně, jenže pak spolok vosu, přiletěl vtulník..., však to znáte. No kecám, prostě se jen ztratil na 5 minut...

No a na závěr byl banket, tentokrát bez Otrihu, ale byl ještě velkolepější. I love this game!

*OLAF

*OOcup A VT ITÁLIE.

22.července - Kolem poledne jsme se začali scházet před Bohémou v Brně.Většinu lidí sem neviděla jen krátce, páč pořádali či se byli jen podívat na MS. Naskládali sme věci do busu a mohli sme vyrazit. Po cestě sme zkoukli pár filmů jako třeba Pepka Námořníka, ktorej nás všecy zaujal větou kterou vypustila jeho milá Olive Oyle : Pepkuuuu, ty hovado!! Ještě nás v Rakousku zastavili policajti a fakt nevím co tam dělali, ale trvalo jim to pekně dlouho. Cesta celkově tak dlouhá nebyla, ale přesto sme se už všichni nemohli dočkat až tam budeme. Když sme přijeli, tak už byla tma, ale všechno sme v pořádku našli a ubytovali se, takže paráda.

23.Července – Dopoledne nás už čekala 1.etapa OOcupu, do centra sme museli vyjet pěkně daleko a vysoko. Ale vypadalo to tam pěkně, pro někoho menší zaváhání po cestě na start . Mě osobně se závod dost líbil, bylo to pořádně těžký. Ve výsledkové listině sme se určitě neztratili a spokojeni sme odjížděli dolů. Tam sme dali nějaké to DéHáčko a po menší pauze sme vyrazili kousek nahoru na odpolední sprintík v takovým polootevřeným terénu kde Zelda mohl hned vyzkoušet svůj novýsexy růžový dresík. Večer se chystala velká akce, páč bylo na koupališti noční koupání. Hned sme toho využili a 6 odvážných párů se utkalo v kohoutích zápasech.

24.Července – 2. etapa byla v dost podobném terénu a dokonce aj s diváckou kontrolou. Na kterou se teda stejně nikdo nedíval, ale byla. Zelda si koupil další dres, tentokrát ohnivé kalhoty. Tento den sme po závodě vyjeli na daleký výlet k Slovinskému moři, a že ho mají hodně;) Hlavně že tam je prý plno ježků a medúz a kdoví čeho všeho, takže sem tam fakt lézt nechtěla. Ale nakonec se většina z nás vykoukala, nakoupila a zas sme jeli domů. Na zpříjemnění cesty sme si pouštěli třeba video z letošního JMS.

25.Července – Dnes to byl sprint. Sprint? Já tam byla 35 minut, tak nevím nevím. Každopádně se mi tahle etapa vůbec nelíbila, takže ji radši nebudu popisovat. Nejmíc mě zaujalo že si Zelda koupil další dres. Zebří! A ten byl teda ze všech opravdu nej:-) Potom sme se rozloučili s tímto shromaždištěm, páč zítra už bude jiné a po cestě dolů sme se ještě stavili na vyhlídce. Odpoledne sme vyjeli k místu kde ze skály vytéká voda a odtud sme si dali další kratší trénink.

26.Července – Parkoviště busu bylo pěkně daleko od shromaždiště takže většina lidí si někoho stopla a dojela na louku celkem rychle. Terén těchto dvou posledních etap byl o poznání jiný než předchozích tří, o dost rychlejší. Po 4. etapě sme si zajeli na výlet do jeskyně Postojanska jama, kde sme museli ujet 2km vláčkem dovnitř jeskyně, pak se 1km šlo a pak zas frrrrrrr 2km zpátky po kolejích. Na venku nás ještě chytl pěkněj slejvák, tak sme se schovali do vláčku a pak zas hurá zpátky. Poslední večer sme si tu zahráli tradiční pantomimu a zašli na zmrzku a pak šli spát aby sme poslední etapu pořádně zalítlí.

27.Července – Tak dosti z nás se povedlo postavit na bednu. Ostatní zatleskali a šli jsme stopovat. Nám se dneska podařilo stopnout fakt dobrý lidi, co nás vzali do kufru a nechali ho otevřenej, takže docela zážitek. Pak už sme vyrazili směr Itálie Canal San Bovo. Po cestě jsme zase zkoukli pár filmů a po několika hodinách sme projeli 3km dlouhým tunelem a octli sme se v údolí kde sme měli být ubytovaní. Bydleli sme v celkem luxusním baráčku, jen to rozdělení pokojů, kde nás bylo asi 20 na jeden záchod a sprchu. Ale tak nakonec sme se ňák ubytovali, uvařili, zahráli Fazole a šli zas spát.

28.Července – Na první mapový trénink jsme jeli přes jakési sedlo, takže samýma serpentinama. To ale Zelda asi nevěděl, že když píše celou cestu smsy a ještě se jede takovýma zatáčkama, tak se mu asi udělá trošku blbě. Po zastavení se hned postavil do uličky a všecy kolem pozvracel a ne že by se jim pak omluvil, ale řekl jen : Já myslel že to stihnu. No škoda mluvit. První trénink byl děsně pěkněj, takovej švédskej terén, fakt paráda. A navíc sme parkovali pod nádherným kopcem. Pak sme se ale museli vzdálit, a vyjeli sme zas do toho sedla kde sme se najedli a došli nakoupit do Souvenir shopů. Odpoledne sme si zajeli na malou mapku zaběhnout takovej lesní sprintík ktorej byl celj v takovým jednom svahu.

29.Července – Dopoledne klasika s luxusními výhledama na vrcholky hor a závěrečným výběhem na sběrku. Odpoledne 1. etapa Euro cupu. Dvoukolový sprint, fakt paráda v těch uličkách.

30.Července – Dopoledne klasika s francouzskými reproši. A odpoledne to zajímavější, dvojčlenné štafety. Pravidla zněly tak : Kdo to diskne poběží ne oblečeněj, ne nahej kolem hřiště. A nakonec se to povedlo dokonce třem štafetám. Večer nás na večeri pozvali Italové a bylo to dost dobrý i s dezertem. Pak se dala soutěž o 10 sněžených piškotů za minutu a pak se nám představili ti diskaři v luxusních oblečkách z papíru, igelitů a tak všeho co našli.

31.Července –Výlet do hor. Rozdělení na dvě skupiny. Jedna jede nahoru aj dolů lanovkou a druhá jede jen nahoru a dolu sejde. No když se naše skupina co sjížděla aj dolů šla projít do města a najednou viděla Eváka opřeného o barák, bylo to docela překvapení. Spadl jí na hlavu kámen a po dlouhém hledání nějaké pomoci, která umí anglicky, z toho bylo 11 stehů. Ale tak našťestí to nakonec dopadlo ještě dobře. Díky tomu se taky neběžela na dnešek plánovaná 2.etapa Euro cupu a tak sme všichni zmoženi po tom „volným výletě“ mohli odpočívat.

1.srpná – Klasika na stejném místě jak s francouzy. Odpoledne druhá etapa Euro cupu, která byla zase upe parádní i s diváckým přeběhem a nakonec večer ještě i etapa 3. přímo v Canal San Bovo, už se trošku stmívalo když dobíhali poslední, ale byl to taky upe úžasnej sprint. V Itálii se dá asi pěkněj sprint postavit v každým takovýmhle městečku.

2.srpná – Ráno sme vyjeli k jakémusi jezeru kde nás čekala sudá-lichá, pěkne sme se proběhli a čekal nás poslední trénink. Seběh na malou mapku kde sme běželi ten sprintík a dát si tam další. Pěkný to bylo. Pak už sme se jen vrátili zpátky a museli uklidit upe všechno páč ráno sme vyjžděli fakt brzy. Krásně sme to zvládli a odjeli jen s lehkým zpožděním;) Cesta zpátky byla zpestřená filmy jako jsou Ať žijí duchové a Raffáci. Z Brna se pak snad každý nakonec nějak odebral až k sobě domů.

Za zmínku stojí ještě to, že po Zeldově představení, prošly takové menší, u někoho větší, střešní potíže tak zhruba přes půlku lidí z celého zájezdu. Vždycky někdo lehl a druhý den byl třeba v pohodě. No, zážitku je dost, dalo by se to ho ještě plno vyprávět. Tak za rok v Dánsku a Norsku!

*?

*ČESKÁ KANADA

Jen co jsem se šéfredaktorovi upsala, že dodám článek o prvních letních závodech, napadla mě celkem bláznivá myšlenka: co já tam vlastně napíšu? Jelikož účast ZBM na závodech nebyla na žabiňácké poměry nijak ohromující a s ostatními soupeřkami/soupeři jsem se moc nedružila, strávila jsem podstatnou část závodů v rodinném prostředí oddílu Tesla Brno. Zde bych se proto mohla rozepsat o tom, na jaké motorce jezdí Martínek, jak Anežka kreslí traktory, popř. jaká verze honičky teď nejvíc frčí, ale nevím, jestli bych splnila vaše očekávání...

Tak tedy zkusím pár základních faktů: letní závody Česká Kanada 2008 uspořádal oddíl „pídzípíslí“, tedy Pragovka Praha v drsných terénech jižních Čech. Místní kameny, balvany a skály nejsou pro každého, obzvlášť kotníky jsou někdy dost vyděšené a po etapě úpí. Co jsou ale pozemní šutry oproti podvodním útesům v rybníku Zvůle číhajícími na odvážné plavce, které povětšinou čeká krvavé setkání... Popis terénu je tedy zhruba nastíněn, můžeme pokračovat dál.

Etapy byly tentokrát 4, prostě tak akorát. Za prvními dvěma jsme se museli přesunout na luka mezi obcemi Dobrá Voda a Kunějov. Shromaždiště E1 se však z louky okamžitě přesunulo do přilehlého hustníku, kde jsme se všichni snažili neumřít vedrem alespoň do svého startovního času a o tom, jaké peklo čeká na trati, naše zavařené mozky stejně neměly sílu přemýšlet. Alespoň jsme mohli večer všichni naskákat do Zvůle a zchladit unavená těla .

Čekání na druhou etapu jsme naopak strávili na louce, kde jsme se snažili zachytit alespoň jeden jediný paprsek tepla... E3 a E4 již proběhly přímo v kempu a jeho okolí. Nesmím samozřejmě zapomenout na noční sprint v pátek 4. 7. I když jsem se ho účastnila pouze jako divák, zážitek to byl! Start byl kdesi na druhé straně rybníka, divácky atraktivnější byl ovšem cíl. Základním úkolem nás diváků bylo jej nalézt. Po usilovném hledání (bez baterky) jsme cosi s nápisem Cíl našli. Po delší době někoho napadlo, že nápis Cíl ještě nemusí být vše, že by tu možná měly být i cílové krabičky... Odebrali jsme se tedy k pořadatelským chatkám, kde poslední metu představovala židle (jakýpak má asi piktoqram???) s ospalými fandy na ní. Doběh k židli vyfáborkován nebyl, a tak nočáři mapovali jako diví !

Zkrátka to byly moc pěkný závody, a to i přes urputné boje mezi oddíly o plac na stanování nebo placení za studené sprchy!

*PÁJA

***GP SILESIA - PRŠÍ, PRŠÍ A ZASE PRŠÍ**

Celý prázdniny jsem se těšila na jediný vícedenní závody, které jsem měla běžet a ne pořádat. Byla to GP Silesia, která byla tentokrát umístěna do Jeseníků k Vidnavě. Z dob, kdy jsem jezdila na tábory si pamatuji, že je tam skvělý terén a mapy jsou zajímavé. Proto plná očekávání jsem se ve čtvrtek 14. srpna vydala na závody.

Bydlelo se na kusu pole, který se pojmenoval jako kemp a shromaždiště. Svítilo sluníčko, takže jsem se do lesa těšila. Těšila jsem se i na spaní v tunelu, ale protože jsem omylem vyslechla předpověď počasí na závodní dny, tak jsem usoudila, že by nebylo špatné si vzít i svůj stan. Byla jsem za něj vděčná už první noc =o).

První etapa se mi líbila. Bylo opravdu mazácké vedro, takže jsme se po závodě nemohli sejít nikde jinde, než ve stanovém posezení Černá Hora. Vedro bylo veliké, žízeň byla veliká...večer se blížil...vše se rozjíždělo v dobré náladě a plněm očekávání, co bude zítra za závody.

Ráno byla změna ohledně počasí o 180°. Všude bylo mokro, dole u shromaždiště některé stany docela malinko plavaly, takže někteří lidé měli soukromé kryté bazény...docela jsem i záviděla těm, co spí v chatkách. Ale přece mě nic neodradí a nezkaží náladu ;o). Naskákali jsme ke Keníkovi do auta a vyjeli jsme na shromaždiště pro 2. a 3. etapu. Pomalinku déšť ustával. Měla jsem z toho radost. Oblíkat si ovšem věci, které se přes noc „sušily“ venku na dešti... to už tak radostný zážitek nebyl. Na trati jsem si pobyla opět malinko dýl ;o). Ale to mi nevadilo. Tak krásné terény se přece musí užít =o).

Po druhé etapě jsme se malinko posilnili a už nás čekala etapa třetí. Ta byla o něco drsnější. Když jsem byla v lese, najednou se přihnala taková průtrž, že jsem neviděla do mapy a na cestu taky ne. Připadala jsem si v lese jako kamzík, který se snaží přeskákat mokrý šutry a pořád očekává, kdy si zlomí nohu, taky do hustníků by se sem tam hodila čelovka, páč nebylo vůbec nic vidět...nic se ovšem nestalo a já se úspěšně vrátila zpět na shromaždiště. Po závodech jsme zabrousili do Vidnavy do restaurace Na rynku, kde jsme si s radostí někteří dali čaj s velkým rumem a česnečku. No, toho česneku tam mohlo být malinko víc ;o). ale byla dobrá. Aspoň jí bylo hodně. Někteří jedlíci zvládli i druhý chod a hlavně to spláchnout dobrým pitím a pivkem ;o). Večer byl teprve v rozjezdu, proto po příjezdu do kempu

(CESTA BYLA DRSNĚ ROZJEŽDĚNÁ A DOST NÁROČNÁ, ALE SKVĚLÝ ŘIDIČ NÁS DOVEZL PŘED STAN BEZ NĚJAKÝCH ZTRÁT ;o))

se ti největší žíznicvi vydali do Černé hory na shromaždišti doplňovat pitný režim. Já byla dead, tak jsem šla raději spát. Ráno bylo opět stejné. Všude mokro, trošku víc blata...no, bahenní koupel ještě nikdy nikomu neublížila ;o). Po včerejším večírku někteří nestíhali svůj start, ale to nebyl překážka. Stačilo se nějak vymotat ze stanu a zase vyrazit v těch nechutně mokrých a studených věcech do lesa. Tam bylo fajn. Na oběd se opět vyrazilo do Vidnavy. Rovnou jsme tam zůstali až do odpoledního sprintu. Tam jsem nezavodila, ale jen pilně a poctivě fandila ;o). Byla to pěná podívaná. Navíc to bylo super, páč ani nepršelo. Hádejte, kde se sprint uzavíral ;o). Někteří odjeli do kempu, někteří do chatek, ale my zase usedli na oblíbená místa Na rynku ;o). Ve večerních hodinách se opět přesunulio do kempu.

V kempu to opět žilo...teda u Černé hory určitě ;o). Byla jsem podělavka a opravdu se mi tam už nechtělo, tak jsem skočila do stanu a v tu ránu usnula.

Ráno to bylo ale dobré, potkávat ty zvláštní výrazy v obličejích u lidí, kteří prodloužili svůj pobyt v Hoře do brzkých ranních hodin =o). Přes noc přestalo pršet, ale věci i tak nebyly suché. Do lesa jsem se vydala s nadšením, že je to poslední závod a že ho přežiju =o). Přežila...úspěšně jsem se vrátila, sbalila stan a musela frčet dom.

Tyhle závody byly naprosto super. Dost lidí plavalo ve stanech, ale Keníkovo osazenstvo auta vybralo bezva flek, tak i když se to zdá neuvěřitelné, tak i přes ty deště bylo v tunelu sucho. ;o) Byli jsme totiž mírně v kopečku, takže veškerá voda valila dolů...aspoň ti, co tam spali, si nestěžovali =o)....už se zase těším příští rok na Silesku ;o)....

*VLAŽKA

*PRVNÍ RANDE S JUKOLOU

Když jsem se potěťí neúspěšně pokusil o juniorský limit na 5km, týden před Jukolou, sedl jsem ke kompu a koupi letenku Praha – Stockholm. Nejmiň padesát lidí mě říkalo, že Jukola je orientácký svátek, to nejlepší, co by měl běžec zažít. Úterý před Jukolou se dozvídám soupisku mého klubu Täby OK. Druhá štafeta první úsek + náhradník na kterýkoli post do jedničky. Paráda takže to mám zadarmo, jsem de facto členem prvního týmu. První část jsem splnil na jedničku !

Pátek večer a v přístavu ve Stockholmu jsou stovky orientáků čekajících na svou loď do Turku. Už na lodi je zvláštní atmosféra, visí to ve vzduchu. Spleť známých i neznámých tváří, spleť duhově barevných overalů. Dobrá nálada. Klid před bouří. Ráno nás čeká nepříliš aktivní finské slunce a taky desítky autobusů. Naši pětadvacítka sdílíme s jedním s menších oddílů. Cestou vyplňuju tipovací lístek a podřimuju, dokud nejedeme kolem nekonečné řady vojenských stanů. Tak jsme na místě.

Naše stany sousedí se stany našich rivalů z Järly, takže hned při úvodních schůzích dochází ke vzájemnému škádlení. Jukola není jen závod, jen to i místo setkávání, taková malá olympiáda OB. Shromaždiště je místo, kde si v pasáži „stánků“ připadáte jako na České, kde každý druh jídla má svůj vlastní stan, kde vojáci prezentují svou těžkou techniku, kde si zanakupujete v supermarketu, kde je ve sprše i saunách místo pro stovky sportovců, kde má pódium s lidovými umělci a obří obrazovka rozhodně své místo, kde je takové množství toitojek, že se nemusí, všechna čest, čekat.

Sobotnímu odpolední vévodí Venla, závod čtyřčlenných ženských týmů. Letos jich je kolem devíti set. Mezitím vrcholí přípravy na start mého prvního úseku Jukoly. Má to vypuknout v jedenáct večer, ale hodinu před startem si mě trenér nechá zavolat a kvůli nemoci našeho předposledního úseku dostávám důvěru a jsem postaven před pozici finišmena ambiciózního prvního týmu. Než ulehnu chci se ještě kouknout na těch 1400 párů nohou na startu, ale začíná pršet a déšť nás provází celou noc i ráno.

S rozbřezkem se probouzím i já a se vydávám do lesa z velmi nadějně pozice pro Täby. Před startem ještě stihnou okouknout část lesa z Trac-Tracu a už je tu Anders. Ze začátku sice předbíhám i pár borců před sebou a vezu se minimálně v ECéčku, který si razí cestu vzhůru. Jenže, jak už to bývá, dojedu na zastávku, kde nemám co dělat a po chvilkovém zatmění mě začínají ze zadu dojíždět Shinkanseny, které ale nezastavují, tak nemůžu nastoupit. I přes několik ztracených pozic vybojujeme pro Täby nejlepší umístění z posledních let. Následuje pochvala.

Cestou zpět se otvírají první piva a může se slavit. Má první (snad ne poslední) a popršená (snad poslední) Jukola se nazadřítelně blíží k svému konci. Nebo právě začíná? Atmosféra v přístavu už je hodně veselá. Loď Silja Europa skýtá ideální pařící materiál pro tisíce nadšených vítězů i poražených.

Opravdu, stálo to za to.

poznámka pod čarou: Setkal jsem se tu poprvé se systémem, kdy každý závodník obdrží svůj vlastní čárkový kód, čímž se jinak obtížná předávka stovek týmů naráz zcela zjednoduší.

*DANÁČ

*6 JOURS DE L'AVEYRON

„Co teda budem dělat o těch prázdninách?“ – otázka, která vyvstane na mysli každému z nás, mnohdy už pár měsíců předem. Já to letos rozřála už v únoru. AVEYRON 6 DAYS!

Proč? Důvodů bylo hned několik:

Dospělá repre povídala, že to stojí za to.

Juniorská repre povídala, že to stojí za to.

Netradiční závody v cizině = nejlepší nápad na prožití (a přežití) dovolené.

K příhlášce v základním termínu byl ten pěkný zelený dres.

Počet zúčastněných: 1x Žabiny – já, 12 kusů Magnusu, 1 kus Zlatých Hor a 1 nereg.

A jak to nakonec dopadlo? Celé 6-denní se dají shrnout do několika + / - bodů.

- Neuvěřitelně šílená 29hodinová cesta tam, se zácpou na italsko-francouzském pobřeží.

+ Naše městečko bylo typicky francouzské, tak, jak to známe z filmů. Cornus. Počet obyvatel: cca 1000.

- Oficiální kemp. Sice jsme měli zabukováno 140m², ale nikdo z nás si nemyslel, že budou v takovém svahu, že bude nutno stany podkládat slámou, abychom nesjeli v noci do levého dolního rohu. Nikoho z nás by taky ani ve snu nenapadlo, že louka, pro kemp určená, bude stará udusaná pastvina, se starými, ikdyž našťěstí již vyschlými exkrementy, zanechaných bývalými obyvateli.

- Počet propíchnutých nafukovaček již po první noci: 4. Počet propíchnutých podlážek stanů již po první noci: 2. Viník: vysoké a tvrdé zbytky travin, přeživší ranní, polední i večerní vedra.

- Sprchy. Takové větší TOITOI-budky. Sice čisté, ale voda buď vařící, nebo ledová. Na 8denní pobyt nic moc...

+ WC. TOITOI-budky, sice bez toaletního papíru, nicméně s velmi vynalézavým systémem. Pod prkýnkem, cca 15-20cm byla posuvná asi laminátová deska. Člověk vykonal potřebu a posunul svou potřebu pákou, zející po levé ruce. Potřeba spadla dolů, kam ovšem člověk díky laminátové desce neviděl. Zároveň však byla deska ostříkána jakousi desinfekcí. Velice vynalézavé, relativně velice hygienické a zdaleka ne tak smradlavé.

+ První etapa. Jak závod v něčem pro nás fakt netušeném, tak i super shromaždiště. První etapa byla zčásti tam, kde měla dospělá repre jeden z tréninků, nedaleko jejich La Caylar.

+ Úvodní dojem z terénu - ještě nikdo z nás nebyl na poušti. Tady to skoro tak vypadalo. Vyprahlá krajina s množstvím šedivých nevysokých skalek, pokud něco zeleného, tak jedině tvrdé, pichlavé a neprostupné křoviny.

Vedro jak blázen, 35.4 oC v 19:30.

+ Výlet do La Couvertoirade. Městečko s hradbama, které kdysi sloužilo Templářům jako hlavní hospital celé tamní oblasti zvané Larzac. Cesta do něj vedla přes občerstvovačku z E1.

+ Druhá etapa.

+ Millau, most milénia. Jeli jsme, jeli, a najednou byli na něm. Z něj pohled nic moc, ale na něj se dívat, jako by člověk koukal na fotomontáž, na obrovský plakát před sebou. Prý je vyšší než Eifelovka.

+ Třetí etapa.

- Výlet do většího města – Albi. Cesta tam sice vedla přes Svatou Afriku (St. Affrique) a Albánii (Alban), ale to nic nemění na tom, že jet 120km tam a pak zpět není nic moc záživného. Sice krásný chrám, ale jinak prostě odpoledne ztrávené v autě.

+ Čtvrtá etapa.

+ Vložená Orient Show, pořádána z hlavní části rodinou Koteckých, našich milých brněnských ex-spolubydlících (a jejich malého bráchy a panem otcem, prof. RNDr. Romanem Koteckým, DrSc.). Měřítka 1:1500, 26 kontrol a délka tratě cca 2km, to vše ukazovalo, že to bude pěkný skalkový sprint. A ono ano. A bez kódů. A kontrol všude bylo jako máku, protože elita běžela Orient Show ten den dopoledne jako svou E4 a jeli na 3 vyřazovací kola. Na každém kameni, na každém stromě a v každé prohlubni, všude byly minimálně 4 kontroly, na každou světovou stranu jedna. Za špatnou kontrolu penalizace 30sec, za 5 špatných disk. Překérnost tohoto systému však byla v tom, že člověk nemohl razit vše co viděl. Do starého čipu se vejde max 33 kontrol. Zbytek se přepisuje. Škoda, že jsem narazila obě sběrky

+ Volný den. Výlet do Montpellier a k moři do Palavas les Flots. Asi největší zajímavostí Montpellier je 800m dlouhý viadukt, který byl postaven za nějakého Ludvíka jen proto, aby napájel kašnu.

- Žádné toalety na pláži.

- Začínající Mistrál, ničící jediný stín našeho stanového městečka. Chudák bílý altán skončil svou pouť velice poeticky. Jeho klouby byly roztrhány na kusy a jeho střecha odletěla daleko do stromoví...

+ Pátá etapa.

+ HLÁŠENÍ MÍSTNÍHO ROZHLASU: „NA ZÁCHOD DO LESA SICE MŮŽETE CHODIT, ALE UKLÍZEJTE PO SOBĚ LASKAVĚ TOALETNÍ PAPIŘY. FARMÁŘI SEM PO ZÁVODECH ZASE NAŽENOU DOBYTEK A TEN TO PAK ŽERE. VČERA TO PO VÁS SBÍRAL I THIERRY.“

+ Výlet do jeskyní, kde se vyrábí penicilinový sýr Roquefort.

- Neustávající vítr.

- Neuvěřitelná zima v šest hodin ráno, kdy jsme vstávali na poslední etapu. Nebyli jsme zvyklí, celé dny bylo přes 40 oC a teď max 12 oC...?

+ Šestá etapa.

-Neuvěřitelně šílená 24hodinová cesta domů.

Podtrženo – sečteno, dospěli i junioři měli pravdu. Převažuje to kladné, takže to stálo za to! Díky za radu, příště zas!

Videa, fotky, výsledky, všechno najdete tady: <http://www.cdco12.org/6J2008/>.

*TERKA ADÁMKOVÁ

*** JÁRA ZE SOKOLA**

Ahoj draku, už nejses žádný zelenáč, už jsi běžel své první mistrovství světa! Jaký byl tvůj nejsilnější zážitek na JMS v Göteborgu?

Zdarec, ty už taky nejsi žádný zelenáč, už jsi vyhrál své první mistrovství světa:-) Nej větší zážitek bylo určitě slavnostní zahájení v tamním lunaparku, kde jsme si pořádně zvýšili hladinu adrenalinu v krvi...

Co forma, nervozita a tak?

Forma moc nebyla. Z toho byla trochu nervozita. A když se to sečte a podtrhne, tak nic moc výkonu.

Jak bys stručně popsal místní terén?

Terény byly různorodé, ale každý měl své kouzlo. Na švédsko tam bylo víc kopců než je obvyklé.

Který závod se ti nejvíce líbil?

Nejkrásnější bylo finále krátké trati, které se odehrávalo v polootevřeném terénu s množstvím skalních

ploten. Naopak nejzábavnější byly štafety, protože jsem jakž takž prodal to, co jsem stihl vůbec natrénovat a pořád bylo o co bojovat.

Jak jsi spokojený se svým vystoupením a co ti takhle akce dala do budoucna?

S tím, co jsem předvedl, spokojený nejsem. Do budoucna snad ubude smolných nemocí, které vyžadují 14-ti denní léčbu antibiotiky a bude taky nějaké to štěstíčko.

V únoru jsem se tě ptal, co máš radši - blondýnky nebo brunety? Odpověděl, že brunety. Nezměnilo se na tom něco po návštěvě „blondá-tého“ Švédska?

Asi ne, ono nezáleží jen na tom, co máš na hlavě. I když občas to dokonale vypovídá o tom, co v hlavě máš :-)

*OLAF

*ROZHOVOR S P. BUKOVACEM

Uzávěrka čísla byla sice v den ukončení Olympijských her, ale nedalo nám to a o pár dní jsme tisk pozdrželi. Ve Vídni na letišti jsme pak počkali na Palův přilet z Pekingu a rozhovor se slovenským reprezentantem přeci jen udělali.

Ahoj Palo, projedme spolu pohledem dvou účastníků trochu to poslední MS v Olomouci.

Bežel si sprint a štafetu. Cože nic jiného? Máš strach z longu, neseděl ti terén middlu, nebo jak to bylo?

Musel som si vybrat disciplíny, ktoré mi najviac sedia a na ktoré mam čas a priestor na trenovanie. Middle som mal možnosť bezat, ale odriekol som to že sa na to nedokážem kvalitne pripraviť, ale nakoniec som toto rozhodnutie lutoval.

Začalo se sprintem, kvalifikace a finále. Jak ses cítil před těmito závody, jakou si měl taktiku, bylo vše podle očekávání?

Taktika bola nasledovná: jasný postup do finále s čo najmenšou namahou a vo finále to rozbaľiť. No počas kvalifikácie som sa vôbec necítil istý a nakoniec som sa potrapil s par chybami o postup do finále. Vo finále mi to absolútne netahalo a konečne 16. miesto je toho výsledkom, takže finále nebolo výsledkovo vôbec podľa očakávania.

Poprvé v sezóně si neskončil jako slovenská jednička a Lukáš Barták vytvořil slovenský rekord – 4. místo, navíc hodně nečekaně na sprintu. Co k tomu dodat?

Lukiho zastihol sprint v najlepšej fyzickej forme a 4. miesto je fantastické. Spolu sme sedeli nad mapou, vymysľali postupy, voľby, takticky sme boli skvele nachystaní, nič nás ani nezaskočilo, tak už zalezalo iba na momentálnej forme.

Pak si měl spoustu dní volna, copak si dělal? Já běžel o závod víc, ale i tak jsem občas vymýšlel hrozně ptákoviny na zkrácení dlouhé chvíle.

Keďže moja Lenka bola na Orienteering festivale snažil som sa s nou tráviť maximum času a relaxovať (ZOO, kúpalisko, nakupy,...). A medzitým som absolvoval aj nejaké mapové tréningy.

Co říkáš na holky z event centra? Chodil si je navštěvovat?

Nie, ony chodili ku nam :)

Na závěr přišly štafety, poprvé si dostal šanci na MS v národním týmu. Jaké to bylo?

Konečne. Boli to take klasické české štafety, len s kvalitnejším obsadením. Pre mňa fyzicky náročné, keďže v ten den som sa necítil úplne OK a v strede trati som sa zranil. Veľmi sa mi pacilo televízne spracovanie.

Tvůj nejsilnější zážitek z letošního MS?

Boli to všetky finálové vyvrcholenia a najmä Lukiho 4. a Davove 6. miesto na klasike, čo bolo najväčším prekvapením, ale my sme mu verili.

A co banket?

Bol som tam s Lenkou, takže fajn, bavili sme sa ;) a ty určite tiež :D

Na závěr, máš ještě nějaké cíle v letošním roce? A co příští MS v Maďarsku?

Este by som chcel na MCR štafiet bezat zabinacke. Acko a mat podiel na víťazstve pred Pragovkou a Zlinakmi!

WOC2009: tereny mi vyhovuju, su podobne ako na Slovensku, este len vybrat vhodne discipliny a mozme zacat trenovat. Slovenska orientacka verejnost ma velke ocakavania :)

Sportu zdar a orientaku zvlast!

*PALO

***PROGRAM NA ZÁŘÍ AŽ LISTOPAD**

*3. 9. – ST – mapový trénink – Kohoutovice, „Pavlovská“ – sraz: 16:15 – mapa: Dub troják – typ tréninku: I. úsek štafet – doprava: MHD 29, 37, 50, 68

*6. – 7. 9. – SO + NE – ŽA + GČP, ČPŠ – štafety + sprint + štafety (STH, VRL, NPA) – centrum: Horka u Staré Paky, Vrchlabí (SO), Borovnička (NE) – start: SO dopoledne 10:00, odpoledne 15:30, NE 9:30 – doprava: zvláštním autobusem v 5:30 od Bohémy – ubytování: tělocvična = nutno vzít sebou spacák a karimatku – vedoucí: Libor Zřídka-veselý – terén: SO (štafety) členitý s velkým převýšením, různé druhy a stupně vegetace, občas kamenité svahy, pozůstatky těžební činnosti, střední síť komunikací, občas sezónní podrost; SO (sprint) centrum města a přilehlé parky; NE mírně členitý s okrajovými svahy (na S), porostově rozmanitý, v části s různou průběžností, místy kameny a skalky, v části rovinatý čistý les s hustou sítí vodotečí – příjezd: okolo 17:00

*7. 9. – NE – 8. Jihomoravská liga (BBM) – Zbraslav – start: 10:30 – doprava: zvláštním autobusem v 9:00 od Bohémy – vedoucí: Jitka Kabáthová – příjezd: okolo 15:00

*10. 9. – ST – mapový trénink – Jedovnice – sraz: 16:15 u Bohémy – mapa: Proklet – typ tréninku: Švýcarská hra – doprava: zvláštním autobusem

*13. – 14. 9. – SO, NE – ŽA, GČP – klasická + krátká trať (SRK + PHK) – centrum: SO: Zdobnice, NE: Mečov – start: SO: 11:30, NE: 10:00 – doprava: zvláštním autobusem v 7:30 od Bohémy – ubytování: tělocvična = nutno vzít sebou spacák a karimatku – vedoucí: Libor Zřídka-veselý – terén: horský les, rozmanitý porost s mnoha vodotečemi, středně hustá síť cest; místy borůvčí a vysoká sezónní tráva; občas kamenitá a podmáčená podložka, ojedinělé skalní útvary, občas kameny a balvany (SO); dobře průběžný podhorský les s mnoha terénními tvary (okrajové skalky, roztroušené balvany a kamenná pole), vegetační tvary, středně hustá síť komunikací (NE) – příjezd: okolo 19:00 v neděli

*13. – 14. 9. – SO, NE – ŽB-M – klasická + krátká trať (TZL) – centrum: Bohuslavice u Zlína – start: SO: 12:00, NE: 10:00 – doprava: osobními auty – ubytování: tělocvična = nutno vzít sebou spacák a karimatku – vedoucí: ??? – terén: kopcovitý, smíšený les, typicky valašský, dobře průběžný – příjezd: okolo 17:00 v neděli

*17. 9. – ST – mapový trénink – Zbraslav – sraz: 16:15 u Bohémy – mapa: Zbraslav – typ tréninku: okruhy – doprava: zvláštním autobusem

*17. 9. – ST – Liga škol v orientačním běhu – Královo Pole, konečná trolejbusu č. 32 – pořádáme – pořadatelé: Zhusta + dorostenci, stavba tratí Pavel Brlica

*20. 9. – SO – 9. Jihomoravská liga (SBK) – Bukovinka – start: 10:30 – doprava: zvláštním autobusem v 9:00 od Bohémy – vedoucí: Jitka Kabáthová – příjezd: okolo 15:00

*20. – 21. 9. – SO, NE – M ČR klasická trať (ASU) – centrum: Kouty – start: SO: 11:30, NE: 9:30 – doprava: zvláštním autobusem v 8:30 od Bohémy – ubytování: na postelích – vedoucí: Libor Zřídka-veselý – terén: zvládně se střídáním porostů; oblasti s množstvím kamenů, skalek a kamenných polí; oblasti s erozními tvary, bočními údolními a potoky; průměrně komunikací – příjezd: okolo 17:00

*24. 9. – ST – mapový trénink – Žebětín, „Rišova“ – sraz: 16:15 – mapa: Augšpurský potok – typ tréninku: hagaby – doprava: bus č. 52

*27. 9. – SO – M ČR štafet – štafety (JPV) – centrum: Malé Hradisko – start: 11:00 – doprava: zvláštním autobusem v 8:30 od Bohémy – vedoucí: Libor Zřídka-veselý – terén: mírně kopcovitý, podélně rozdělen údolím se strmými svahy, les porostově pestrý, v okolí centra částečně i otevřený prostor, častý výskyt kamenných kupek a hrázek, místy kameny a skalky – příjezd: okolo 15:00

*28. 9. – NE – M ČR klubů – štafety (JPV) – centrum: Malé Hradisko – start: 9:00 – doprava: zvláštním autobusem v 7:00 od Bohémy – vedoucí: Libor Zřídka-veselý – terén: mírně kopcovitý, podélně rozdělen údolím se strmými svahy, les porostově pestrý, v okolí centra částečně i otevřený prostor, častý výskyt kamenných kupek a hrázek, místy kameny a skalky – příjezd: okolo 16:00

*29. 9. – PO – ZAHRADNÍ PÁRTY 2008 – U ZHUSTY (SKORKOVSKÉHO 153) – ZAČÁTEK: OD 16:00 – KONEC: DLE CHUTI – DOPRAVA: TRAMVAJ ČÍSLO 13, BUS 45, 56, 58, 75 – S SEBOU: DOBROU NÁLADU

- *2. 10. – ČT – Liga škol v orientačním běhu** – Lesná, BCVČ – pořádáme – pořadatelé: Zhusta + dorostenci, stavba tratí Ota Jašek
- *3. 10. – PÁ – MB v Supersprintu** – Brno, Kohoutovice – sraz do 15:45 – start: 16:00 – více informací na jiném místě tohoto čísla.
- *4. 10. – SO – 10. Jihomoravská liga (ABM)** – Dambořice – start: 10:30 – doprava: zvláštním autobusem v 9:00 od Bohémy – vedoucí: Jitka Kabáthová – příjezd: okolo 15:00
- *5. 10. – NE – Zhusta Cup – Brno, Obora** – sraz do 10:00 – start: 10:30 – bližší informace na jiném místě tohoto čísla.
- *11. 10. – SO – 11. Jihomoravská liga (TTR)** – centrum: RS Březová – mapa: Mařenka – start: 10:00 – doprava: zvláštním autobusem v 8:00 od Bohémy – vedoucí: Jitka Kabáthová – příjezd: okolo 15:00
- *18. 10. – SO – 12. Jihomoravská liga (VBM)** – Zbraslav – start: 10:30 – doprava: zvláštním autobusem v 9:00 od Bohémy – vedoucí: Jitka Kabáthová – příjezd: okolo 15:00
- *24. – 29. 10. – PÁ – ST – Podzimní prázdniny v horách** – Velebit (Chorvatsko) – tak jako v loňském roce vyrazíme do hor. Bližší informace o místě, ceně, dopravě, ubytování a stravování na jiném místě Polarisu
- *25. 10. – SO – 13. Jihomoravská liga (RBK)** – Šebrov – start: 11:00 – doprava: zvláštním autobusem v 9:30 od Bohémy – vedoucí: Jitka Kabáthová – příjezd: okolo 15:00
- *1. – 2. 11. – SO, NE – Eger Grand Prix** – dvoudenní závody v Maďarsku v terénech MS 2009 – bližší informace na jiném místě
- *8. – 9. 11. – SO, NE – ODDÍLOVÝ PŘEBOR** – centrum: Jedovnice, autokemp Olšovec – mapy: Proklest, Jedlová – bližší informace na jiném místě

***VT JEDOVNICE – OBLASTNÍ VÝBĚR ŽACTVA**

Datum: 20. – 21. září 2008

Přihlášky: do 10.9.2008 M.Grossovi

Sraz: po vyhlášení sobotního závodu (9.závod Jm ligy) v Bukovince

Příjezd: do Brna v cca 17hod. k Bohémě

Ubytování: V chatkách autokempu Olšovec

Stravování: Zajištěno: sobotní večeře, nedělní oběd, společný čaj / sirup

sebou si vezměte jídlo na snídani (svačiny) a sobotní oběd

Program: Sobota: odpoledne: scorelauf

Neděle: dopoledne: štafety, odpoledne: „semtamý“

Cena: 300,- Kč (přispívá Jihomoravská oblast), vybírá se na místě

Povinné vybavení: spacák, SI čip, průkazka zdravotní pojišťovny nebo její kopie

Doporučené vybavení: buzola, 2x obuv a oděv na trénink, přezůvky, oblečení na cestu a pobyt, hygienické potřeby,

tužku, pastelky, drobné hry (příp. něco na čtení)

Kontakt: Michal Gross, grossm@seznam.cz, tel.737287737

***VT CHORVATSKO – VELEBIT**

Datum: 24. – 29. října 2008

Cena: 3 300,- Kč (ubytování + stravování + doprava + mapový trénink).

Doprava: osobními auty

Přihlášky: do 10. října 2008 Liboru Zřídka veselému

Jídlo: zajištěno od sobotní snídaně do středeční snídaně. Všechno jídlo budeme mít z vlastních zásob. Snídaně a večeře v místě ubytování. Obědy na výletech (povezeme salámy, sýry, paštiky, apod.).

Ubytování: apartmán Diana – Starigrad-Paklenica

Náplň: turistika v pohoří Velebit – Národní parky Velebit a Paklenica (přesný program stanovíme až po příjezdu podle počasí) + OB v národním parku Plitvičká jezera – krátká trať + sprint

Výlety – Malá a Velká Paklenica; Vaganski vrh; Bojinac;

Odjezd: v pátek v 22:00 od Bohémy.

Příjezd: ve středu v podvečerních hodinách.

Oblečení: věci na běhání do lesa (boty s hřeby jsou více než vhodné), věci na turistiku (zejména dobrou obuv), teplé oblečení (to možná nebude potřeba) a plavky (ty možná zase budou potřeba)

Poznámky: nezapomeňte si svůj cestovní pas (jedeme mimo území EU). Pokud máte nějaké společenské hry, vezměte je s sebou – já beru RISK a RAMSES.

Kontakt: v případě nějakých dotazů kontaktujete Libora Zřídka Veselého (604 996 773).

ZHUSTA

***EGER GRANPRIX - MAĎARSKO**

Datum: 30. října až 2. listopadu 2008

Závod: Eger Grand Prix – více informací na <http://www.egrispartacus.atw.hu/>

Cena: 1 400,- Kč (ubytování, vklady, doprava)

Ubytování: na postelích, spací pytel není potřeba

Odjezd: v pátek odpoledne v 15:00 od Bohémy osobními auty (některé pobereme cestou podle bydliště)

Start: sobota 11:00, neděle 10:00

Návrat: v neděli večer

Přihlášky: do 10. října Liboru Zřídka Veselému

Poznámka: akce je určena pro ty, kteří se chtějí podívat do terénů příštího MS. Další soustředění v těchto prostorech je pláno na Velikonoce – Silická planina.

ZHUSTA

***ODDÍLOVÝ PŘEBOR 2008 - JEDOVNICE**

Datum: 8. a 9. listopadu 2008

Místo: Jedovnice, autokemp Olšovec

Přihlášky: přes přihlašovací systém na oddílových WWW stránkách do 31. října 2008

Razící systém: SportIdent – nezapomeňte si svůj čip

Cena: 400,- Kč (cena zahrnuje jídlo + ubytování + dopravu + mapy)

Odjezd: zvláštním autobusem v sobotu ráno v 8:30 od Bohémy

Start: 0:30 – I. etapa, celkem budou klasické 2 etapy v sobotu a v neděli štafety

Ubytování: na postelích, spací pytel není potřeba.

Stravování: zajištěn sobotní oběd, večeře, nedělní snídaně (již v ceně)

Návrat: zvláštním autobusem v neděli okolo 14:00.

ZHUSTA

*ROZPIS TRÉNINKŮ OD 1. DO 28. ZÁŘÍ 2008

Den	Doba	Skupina	Typ tréninku	Místo
Pondělí	15:30 – 17:00	Zhusta	běžecský	Žabovřesky – Rosnička
Úterý	14:00 – 15:00 17:00 – 18:30	začátečníci Zhusta	tělocvična, hřiště běžecský	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská Lesná – BCVČ, Milénova ulice
Středa	16:15 – 18:00	všichni	mapový	okolí Brna – viz samostatným rozpis
Čtvrtek	16:00 – 17:30 16:00 – 17:30 20:00 – 21:30	žactvo Zhusta Zhusta	běžecský – dráha běžecský – dráha hry (jen duben)	Žabovřesky – Rosnička Žabovřesky – Rosnička tělocvična Právnická fakulta, Veveří
Pátek	18:00 – 20:00	Arnošt	florball, basketbal	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
Sobota	–	–	závody OB	–
Neděle	–	–	závody OB	–

*STŘEDEČNÍ MAPOVÉ TRÉNINKY

3. 9. TROJÁK Kohoutovice „Pavlovská“; 29, 37, 50 l. úsek štafet 16:15
10. 9. PROKLEST Bukovina Švýcarská hra (B) 16:15
17. 9. ZBRASLAV Zbraslav okruhy (B) 16:15
24. 9. AUGŠPERSKÝ POTOK Žebětín, konečná autobusu 52, 54 hagaby 16:15

(B) - odjezd zvláštního autobusu od Janáčkova divadla v 16:15 hod.

Ostatní starty tréninků budou značeny z uvedeného místa dopravy MHD nebo IDS.

*ROZPIS TRÉNINKŮ OD 1. DO 31. ŘÍJNA 2008

Den	Doba	Skupina	Typ tréninku	Místo
Pondělí	–	–	–	–
Úterý	20:00 – 21:15	Zhusta	hry	tělocvična Veveří – Právnická fakulta
Středa	16:00 – 17:30	všichni	běžecský	BCVČ Lesná – Milénova ulice
Čtvrtek	14:00 – 15:00 16:00 – 17:30 20:00 – 21:30	začátečníci Zhusta Zhusta	tělocvična hry hry	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská Žabovřesky – Rosnička tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
Pátek	18:00 – 19:00 19:00 – 20:00	Laďa Arnošt	florball basketbal	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
Sobota	–	–	závody OB	–
Neděle	–	–	závody OB	–

*ZHUSTA CUP 22. ROČNÍK

neděle 5. října 2008, Brno – Bystrc, Obora

Shromaždiště : parkoviště u autokempu Obora (kousek od hradu Veveří), Brno-Bystrc

Přihlášky: na místě do 10:00.

Razící systém: SportIdent – nezapomeňte si svůj SI čip.

Vklad: 20,- Kč.

Mapa: hrad Veveří, 1 : 10 000, E = 5 m, mapovali Zdeněk Lenhart a Evžen Cigoš, mapa bude vodovzdorně upravena

Délky tratí : 1. etapa – hromadný start všech závodníků, scorelauf, čas vítěze 10 min.

2. etapa – handicap, kategorie D čas vítězky 25 min. kategorie H čas vítěze 35 min.

Start 1. etapy: 10:15.

Doprava : autobusem IDS Jmk 303 na zastávku „Bystrc, Obora“ (odjezd autobusu ze zastávky u Zoologické zahrady v 9:22) nebo lodí na zastávku Obora, odtud cca 500 m pěšky.

Z historie závodu :

ročník	datum	mapa	počet účastníků	vítězka žen	vítěz mužů
1.	25. října 1987		Lesná IV. 18	Cebáková Helena	Urválek Jiří
2.	16. října 1988		Přední Hády 38	Kuchařová Ada	Smejkal Pavel
3.	22. října 1989		Kominice 42	Nevřivová Lenka	Rygl Jaroslav
4.	7. října 1990		Obora 45	Bočková Pavla	Strejček Petr
5.	5. října 1991		Holedná 63	Kuchařová Ada	Podmolík Tomáš
6.	18. října 1992		Střelnice 32	Čechová Lenka	Žemlík Pavel
7.	24. října 1993		Holedná 2 47	Ryglová Hana	Mareček Petr
8.	16. října 1994		Říčky 27	Kuchařová Ada	Haas Karel
9.	8. října 1995		Velká Baba 35	Ryglová Hana	Strejček Petr
10.	13. října 1996		Kozí hora 44	Marvanová Pavla	Krejčí Jan
11.	19. října 1997		Bystrc sídliště 38	Zimová Markéta	Rygl Jaroslav
12.	18. října 1998		Veselka 52	Slámová Veronika	Dvořáček Petr
13.	10. října 1999		Holedná 2 25	Pracná Kateřina	Rygl Jaroslav
14.	22. října 2000		Pohádka máje 36	Gebauerová Jana	Skříčka Jan
15.	21. října 2001		Kočíčí žleb 30	Ptáčková Veronika	Štěpánek Martin
16.	20. října 2002		Panská lícha 25	Novotná Lenka	Bukovac Paľo
17.	19. října 2003		Zhusta cup 2003 30	Ptáčková Veronika	Chromý Adam
18.	17. října 2004		Trnůvka 34	Heczková Kateřina	Chromý Adam
19.	16. října 2005		Pisárky 28	Štěpánková Kateřina	Dlabaja Tomáš
20.	15. října 2006		Trojáček 31	Kabáthová Eva	Bukovac Paľo
21.	7. října 2007		Kobylín 398	30 Kabátová Eva	Chromý Adam
22.	5. října 2008		hrad Veveří	? ? ?	

MISTROVSTVÍ BRNO VE SPRINTU 8. ROČNÍK

pátek 3. října 2008, Brno – Kohoutovice

Shromaždiště :hřiště u ZŠ Pavlovská v Kohoutovicích

Přihlášky: na adresu: Libor Zřídka Veselý, Skorkovského 153, 636 00 Brno

e-mail: zr@jaroska.cz

telefon: 604 996 773

nejpozději do 1. října 2008, na místě do 15:45 jen pokud bude dostatečná kapacita.

Razící systém: SportIdent – nezapomeňte si svůj čip.

Vklad: 20,- Kč.

Mapa: Trychtýř, 1 : 4 000, E = 5m, mapoval Radim Kheil a Luboš Minařík.

Délky tratí: kategorie D čas vítězky 15 min.

kategorie H čas vítěze 15 min.

Start: 16:00. Startovní interval 1 minuta.

Doprava: trolejbusem 29 a 37, autobusem 50 a 68 na zastávku Talichova, odtud cca 200 m pěšky (bude značeno).

Z historie závodu :

ročník	datum	mapa	počet účastníků	vítězka žen	vítěz mužů
1.	19. října 2001	Monte Bú	35	Janská Eva	Štěpánek Martin
2.	18. října 2002	Špilberk	37	Gebauerová Jana	Kabáth David
3.	17. října 2003	Rosnička	44	Florkowská Marta	Bukovac Paľo
4.	15. října 2004	Stránská skála	37	Gebauerová Jana	Liščinský Zdeněk
5.	14. října 2005	Lužánky	66	Topinková Monika	Dlabaja Tomáš
6.	13. října 2006	Bílá hora	52	Kabáthová Eva	Zimmermann Jak.
7.	5. října 2007	Lesná	49	Kabáthová Eva	Šmehlík Eduard
8.	3. října 2008	Trychtýř	?	?	?

